

ידע מצמיח חינוך

קיצו"ש מקור חיים

פרק י"ג

פסוקי דזמרה

סעיפים ז' - ח', י"ד, י"ט - כ'

סעיף ז' : שבח "ברוך שאמר" רם ונישא וגבוה מאוד, וצריך לאומרו בנוסח של פ"ז תיבות (הקצר) ולא ישנה לעולם. וצריך לאומרו בניגון ובנעימה ומעומד, ויאחז שתי ציציות לפניו בידו בשעת אמירתו.

סעיף ח' : החכם עינו בראשו, ואם בסיבת איחור מתפלל ביחידות בבית הכנסת בשעה שהציבור מתפללים, ישים לב לפני שיתחיל "ברוך שאמר" שלא תופרע אמירת השבח הנפלא הזה (שכל תיבותיו ספורות ומדוקדקות) בגלל תפילת הציבור, ויתחיל לאומרו בזמן המתאים (וכלל זה ישים אל ליבו בכל מהלך התפילה)

... אך אם כבר פתח בברכה, לא יפסיק לעניית אמן על שום ברכה שישמע...

סעיף י"ד : צריך ליזהר מלהפסיק בדיבור משיתחיל "ברוך שאמר" עד סוף תפילת שמונה עשרה, ואפילו לצורך מצווה אין לדבר בין "ברוך שאמר" ל"ישתבח", ואף בשתיקה אין להפסיק.

סעיף י"ט : בין שליח ציבור ובין יחיד, אין להם לומר ישתבח אלא אם כן אמר ברוך שאמר וקצת פסוקי דזמרה.

סעיף כ' : אומר שליח ציבור ישתבח מעומד, אבל היחיד אינו צריך לעמוד, וכן מנהג הספרדים. אבל הרמ"א כתב שנוהגים לעמוד באמירת ישתבח, וכך נוהגים האשכנזים.